
Surinaamse ouder en en zorginstellingen

Stel, je bent geboren in Suriname. Je bent dus Surinamer en je familie woont al sinds generaties op het platteland. Je hebt er een stukje grond waar je je groente verbouwt, je hebt veel contact met de buren, je familie woont niet ver weg. Het dagelijks leven is tamelijk voorspelbaar. Je bent er thuis. Dan verandert de politieke situatie. Er vindt een revolutie plaats. Suriname wordt een zelfstandige republiek, de politieke toekomst is onzeker. Je vrienden en familie verlaten het land om naar Nederland te gaan. Ze dringen erop aan dat jij ook komt. Na veel wikken en wegen besluit je om zelf ook de sprong te wagen. Je emigreert naar Nederland en komt, na wat omzwervingen, terecht in de Bijlmermeer in Amsterdam. Daar is het leven heel anders dan je gewend was. Je moet hard werken om jezelf een plaats te verwerven in je nieuwe wereld. Je kinderen groeien hier op, volgen een studie, krijgen een baan, trouwen en krijgen kinderen. Langzaam maar zeker word je ouder en heb je meer hulp nodig. Je kinderen hebben niet voldoende tijd om langs te komen. Je kunt zelf echter geen boodschappen meer doen en de persoonlijke verzorging wordt ook minder. De Surinaamse culturen schrijven voor dat je kinderen voor je zorgen. Op een gegeven moment trek je daarom bij één van hen in huis. Een huis dat daar eigenlijk te klein voor is. Je zoon en schoondochter werken allebei, je kleinkinderen hebben hun eigen bezigheden. Je zit vaak alleen thuis. Maar als iemand vraagt of er goed voor je gezorgd wordt, zeg je: natuurlijk, ik ben heel tevreden. Want toegeven dat je kinderen tekort schieten is een schande. Dit geldt voor de meeste ouderen, afkomstig uit Suriname. Wie trekt de stoute schoenen aan om dit te doorbreken en die ouderen hun zelfstandigheid, zelfrespect en zelfredzaamheid terug te geven.

Welzijnsstichting Anand Joti probeert met medewerking van bestaande organisaties, binnen de bestaande structuren van zorg, projecten op het gebied van ouderenhuisvesting en zorg te realiseren. Wanneer een dergelijk project lukt slaat men twee vliegen in een klap. Met behoud van eigen taal, cultuur, leefwijze en voedingsgewoonten, zelfstandig wonen binnen de bestaande zorginstelling en in contact komen met de bestaande Nederlandse leefwijze. Dit is integratie in optima forma.

André Bhola

Persbericht

Sinds februari 2004 is op initiatief van de Stichting Hart in Beweging (HIB), Stichting Anand Joti, de GG&GD Amsterdam en de afdeling Sport en Recreatie van de Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling van de gemeente Amsterdam een speciaal bewegingsprogramma voor diabetici en mensen met een hartaandoening (of een combinatie hiervan) gestart. Aangetoond is dat klachten bij diabetes- en hartpatiënten kunnen verminderen door verantwoord bewegen.

Het onderhavige bewegingsproject richt zich in het bijzonder op de Surinaamse gemeenschap in Amsterdam. Belangstellenden kunnen tegen een gereduceerd tarief van slechts € 12,50 per activiteit, acht weken lang kennismaken met Filmdans, Salsa Aerobics, Actief Wandelen en Yoga.

Bewegingsinstructeurs uit de Surinaamse gemeenschap hebben een specifieke scholing van Hart in Beweging gevolgd. De activiteiten vinden plaats op diverse locaties in Amsterdam, met name in Amsterdam Zuidoost.

In de informatiefolder “Gezond bewegen voor Surinamers met diabetes en/of hartaandoening” staat een beschrijving van de activiteiten. Folders zijn gratis verkrijgbaar bij de Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling, afdeling Sport en Recreatie, Weesperstraat 101, Postbus 1840, 1000 BV Amsterdam, telefoonnummer: 020 - 552 2490; e-mail: sportservice@dmo.amsterdam.nl

foto: André Bhola

Bij het ter perse gaan van deze Holendrechtter ontvingen wij het bericht dat de heer R. Verbeet, wijkcoördinator, door een noodlottig ongeval is overleden. Wij wensen zijn nabestaanden veel sterkte toe.

Redactie De Holendrechtter